షుగర్ బేబీ

కృష్ణప్రియ ఆ ఆఫీసులో టైపిస్ట్‌గా చేరి ఆరోజుకి ఎనిమిది నెలల పదిహేను రోజు లవుతుంది.

ముందురోజే పర్మిషన్ తీసుకోవడంవల్ల కృష్ణప్రియ ఆలస్యంగా వచ్చింది ఆఫీస్‌కి. పదకొండున్నరకి ఆఫీస్‌ముందు రిక్షా దిగి, రిక్షావాడికి చిల్లర యిచ్చి ఆఫీసులోకి అడుగుపెట్టింది.

రోజూలాగే ఎకౌంటెంట్ మోహన్‌రావ్ విష్ చేశాడు కృష్ణప్రియని.

"గుడ్‌మార్నింగ్ మిస్ కృష్ణప్రియా."

"గుడ్‌మార్నింగ్."

తన సీట్‌లో కూర్చుని డ్రాయర్ తెరచి కాగితాలు బయటికి తీసింది. వెంటనే పనిలో మునిగిపోయింది.

లంచ్ అవర్‌లో మోహన్‌రావ్ కృష్ణప్రియ దగ్గరకి వచ్చి అడిగాడు అలవాటుగా.

"ఇవేళేం తెచ్చారు?"

"ఉప్మా!"

టిఫిన్ బాక్స్‌ని కుర్చీకి వేలాడుతున్న ఆమె హేండ్‌బ్యాగ్‌లోంచి చనువుగా తీసుకున్నాడు మోహన్‌రావ్.

కృష్ణప్రియ టైప్ చేస్తున్న కాగితం పూర్తయేదాకా ఆగాడు ఓ తెలుగు వారపత్రిక తిరగేస్తూ. కృష్ణప్రియ లేచాక ఇద్దరూ లంచ్ రూంలోకి వెళ్ళారు.

"షుగర్ బేబి. ఆలస్యం అయిందే ?" అడిగాడు మోహన్‌రావ్.

"పనిమీద వెళ్ళాను."

టిఫిన్ బాక్స్ తెరచి స్టీల్‌మూతలో చెంచాతో కొంత ఉప్మా వేసుకున్నాడు.

"ఇవాళ నంచుకోడానికి పచ్చడి తేలేదు" చెప్పింది కృష్ణప్రియ మరి కాస్త అతని మూతలో వేసి.

"రేపు మధ్యాహ్నం డెడ్‌లైన్. ఆలోచిస్తున్నారా ఆ సంగతి" అడిగాడు.

కృష్ణప్రియ కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా వుండిపోయింది.

"షుగర్ బేబి."

కృష్ణప్రియ నవ్వింది. సమాధానం చెప్పలేదు.

"ఆల్‌రైట్. రేపటిదాకా నిజానికి అసలా ప్రస్తావన తీసుకురా కూడదు నేను. నాకు తొందరెక్కువని షుగర్ బేబికి తెలుసు."

మిగతా స్టాఫ్ కూడా ఒక్కొక్కరే లంచ్ రూంలోకి రావడంతో. ఆ సంభాషణ మానేసి సినిమాల గురించి మాట్లాడసాగాడు మోహన్‌రావ్.

"షుగర్ బేబి" అని ఎవరూ వినకుండా నెమ్మదిగా పిలిచి చెప్పాడు గట్టిగా "కాఫీ తాగొద్దామా ?"

"ఉఁ"

"మాతో కాఫీకి ఎవరొస్తారు ?" అడిగాడు మిగతా వాళ్ళని.

"పార్టీనా ?" డిస్పాచ్ కర్క్ అడిగాడు ఆనందంగా.

"అమెరికన్ సిస్టమ్."

తల అడ్డంగా వూపాడు వెంటనే.

"జల్లు పడుతోంది. రాను." చెప్పాడు డిస్పాచ్ క్లర్క్.

కృష్ణప్రియ టిఫిన్‌బాక్స్‌ని కడిగి హేండ్‌బేగ్‌లో పడేసింది. పాత బట్టతో దాన్ని శుభ్రంగా తుడిచి.

ఇద్దరూ రెండు నిముషాల్లో చిన్న కాఫీ హోటల్లోకి వెళ్ళారు.

"సరిగ్గా వారం క్రితం ఇక్కడే అడిగాను గుర్తుందా షుగర్ బేబి ?" అడిగాడు మోహన్‌రావ్ కాఫీ తాగుతూ.

కృష్ణప్రియ నవ్వింది జవాబు చెప్పలేదు.

*　　　　*　　　　*

కృష్ణప్రియ ఆఫీసులో చేరిన వారం రోజుల్లోనే మోహన్‌రావ్ అందరికన్నా ఆమెతో ఎక్కువగా మాట్లాడసాగాడు. పదిహేను రోజుల తర్వాత కృష్ణప్రియ ఆఫీసులోకి రాగానే 'గుడ్ మార్నింగ్ మిస్ కృష్ణ ప్రియ' అని విష్ చేయడం ప్రారంభించాడు.

తనసంగతి తెలిసే తన పేరుముందు కావాలని 'మిస్' చేరుస్తున్నాడని తెలుసు కృష్ణప్రియకి.

నెల తర్వాత "షుగర్ బేబి- ఈ రోజు నుంచి మీ టిఫిన్‌లో నేను కూడా భాగం పంచుకుంటాను" అన్నాడు.

రోజూ లంచ్‌లో కృష్ణప్రియ తెచ్చుకునే టిఫిన్ తనుకూడా తిన సాగాడు.

"మీరు టిఫిన్‌లు అద్భుతంగా చేస్తారు షుగర్ బేబి" అనేకసార్లు పొగిడాడు.

పొగిడినప్పుడల్లా తన మాజీ భర్త మాటలు గుర్తుకు వచ్చేవి. ఆమె ఆయన ఆఖరుసారి మాట్లాడిన మాటలు.

"కృష్ణా ! ఈ రోజు నుంచి ఎవరి జీవితాలు వాళ్ళవి. నీ గురించి గుర్తు పెట్టుకోవాల్సిన మంచి విషయాలలో నీ చేతి వంట మొదటిది."

"ఇంకా ?" అడిగింది.

జవాబుగా చిరునవ్వు నవ్వి సిటీ సివిల్ కోర్టు కారిడార్‌లోంచి గబగబా బయటకి వెళ్ళిపోయాడు. కృష్ణప్రియ మొదటిసారిగా జీవితంలో తను ఎంతో ఎంతో ఎంతో ఒంటరిదయిపోయిందనిపించింది ఆ క్షణం.

"షుగర్ బేబీ- ఏమిటా పరధ్యానం ?" తనని ఎన్నటికీ వదలవా అనిపించే అలాంటి ఆలోచనలలో మునిగిపోతే పలకరించేవాడు మోహన్‌రావ్.

జవాబుగా నవ్వేది.

"నవ్వినప్పుడు మీరు నిజంగా షుగర్ బేబీనే." అనేవాడు మోహన్‌రావ్.

క్రమంగా మోహన్‌రావ్‌కి తనంటే ఎంతో ఇష్టం అని గ్రహించింది కృష్ణప్రియ. తనతో అతను ఎంత చనువుగా మాట్లాడినా ఆఫీస్‌లో గుసగుసలలాంటివి లేవు. మోహన్‌రావ్ తత్వమే అంతని అందరికీ తెలుసు. కాని కృష్ణప్రియని 'షుగర్ బేబీ'గా పిలుస్తున్నాడన్న సంగతి మాత్రం ఎవరికీ తెలియదు. రహస్యంగా వుంచాడు మోహన్‌రావ్ ఆ సంగతి.

అయిదు నెలల క్రితం మోహన్‌రావ్ అడిగాడు కృష్ణప్రియని.

"సినిమా కెళదాం ఇవాళ."

"అయామ్ సారీ. రాను."

"ఇవాళ నా పుట్టినరోజు మేడమ్."

"..........."

"రారా ?"

"ఊహూ."

మరో రెండు నెలల తర్వాత మోహన్‌రావ్‌ని అడిగింది కృష్ణప్రియ- "సినిమాకి వెళదామా?"

మోహన్‌రావ్ రోజూ కనబడి మాట్లాడుతుండటంతో. అతనితో యేర్పడ్డ సాన్నిహిత్యంతో. ఆటోలో వంటరిగా అతని పక్కన కూర్చోవడం, అతని పక్కన చీకట్లో కూర్చుని మూడుగంటలసేపు రకరకాల ప్రణయ దృశ్యాలుగల ఇంగ్లీష్ సినిమా చూడటం తప్పుగా తోచలేదు కృష్ణప్రియకి.

సినిమా విడిచాక మోహన్‌రావ్ కృష్ణప్రియ చేతిని పట్టుకుని బయటకి నడిచాడు.

తర్వాత కృష్ణప్రియ అతనితో చాలాసార్లు సినిమాలకి, హోటళ్ళకి, పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌కి వెళ్ళింది. ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి పెద్దన్నకి, వదినకి, చెల్లెలుకి పరిచయం చేసింది.

అన్నయ్యకి అభ్యంతరం అనిపించలేదు. కాని వదిన మాత్రం నిష్కర్షగా చెప్పింది.

"మొగ స్నేహితులను ఇంటికి తీసుకు రావడం నాకు నచ్చదు. పెళ్ళి కావల్సిన ఆడపిల్లలున్నారు నాకు. నిన్ను చూసి వాళ్ళు నేర్చుకుంటారు.

కృష్ణ ప్రియ అహం దెబ్బతింది. ఇద్దరి మధ్యా స్నేహం విపరీతంగా పెరగడంతో అలా తీసుకురావడం తప్పుగా తోచలేదు ఏడు నెలల క్రితం తీసుకువస్తే ఎలా మాట్లాడేదో వదిన అలాగే మాట్లాడింది ఆ తర్వాత కూడా. ఆ సంగతి గ్రహించలేదు.

"ఓసారి జీవితంలో దెబ్బతిన్నాక జాగ్రత్త" అని హెచ్చరించింది.

"అంటే నీ వుద్దేశం నేను తిరుగుబోతుననా?" అడిగింది. కృష్ణప్రియ ఉక్రోషంగా.

"లోకం దృష్టిలో అంతే అవుతావు. ఆటోల్లో సినిమాలకి అతనితో తిరిగే 'తిరుగుబోతువు' అవుతావు ఆ మాట నువ్వు వప్పుకున్నా వప్పుకోకపోయినా."

ఇద్దరిమధ్యా ఘర్షణ పెరిగింది. వారం రోజుల్లో కృష్ణప్రియ, ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం ఇచ్చిన బలంతో, ఓ గది చూసుకొని దాంట్లోకి మారింది.

విడాకులు తీసుకున్న తన భర్త పంపిన శుభలేక చూశాక. శుభలేఖలో ప్రచురించిన కాబోయే ఆయన భార్య ఫోటో చూసాక అసూయతో భగ్గుమంది మనసు.

"మోహన్‌గారూ మనసేం బాగాలేదు. ఇవాళ సినిమాకి వెళదాం" అడిగింది.

"ఏమైంది ? మీ వదిన మళ్ళా...."

"కాదు".

వెడ్డింగ్‌కార్డ్ చూపించింది.

"షుగర్ బేబి. ఎందుకలా ఫీల్ అవుతారు ? మీరూ పెళ్ళి చేసుకో వచ్చుగా ?"

"పెళ్ళా ?"

అంతదాకా మళ్ళీ తన పెళ్ళి గురించి సీరియస్‌గా ఆలోచించలేదు.

"అవును. పెళ్ళి కాకపోతే వివాహం. లేదా పరిణయం లేదా మేరేజ్.... షాదీ ?"

"లోకం హర్షిస్తుందా ?"

చాలా సేపు ఆ విషయం చర్చించాడు.

"నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను."

"ఐ.... ఐ యామ్ సారీ. ఇంకా నేను...."

"ఆలోచించండి. ఇప్పుడే చెప్పద్దు.

వెంటనే మోహన్‌రావ్ చేతిని వెనక్కి తీసుకున్నాడు. తలయెత్తి చూసింది అతని మొహంలో నవ్వు క్షణకాలం మాయమయింది.

"ఉద్యోగం మానేస్తారా ? అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

"అవును. తప్పదు కాబట్టి చేస్తున్నాను. నా కిష్టంలేదు.

"వద్దు. నాకిష్టం వుండదు అలా."

"ఏం ?"

"ఉహూ. నా భార్య ఉద్యోగం చేయాలి."

మోహన్‌రావ్‌లో తను ఇంతదాకా చూడని మరో మోహన్‌రావ్ కనబడ్డాడు కృష్ణప్రియకి.

ఇద్దరూ లేచారు.

మోహన్‌రావ్‌కి తను కాదు నచ్చింది. ఒకరి చేతిలో కొన్ని సంవత్సరాలు నలిగిన తనని మరో మొగాడితో కొన్ని సంవత్సరాలు ఒకే ఇంట్లో వుండి అతని బట్టలుతికి, భోజనం వండి పెట్టి, అతని ఎంగిలి కంచం కడిగి, అతని సపర్యలు చేసిన తను మోహన్‌రావ్‌కి నచ్చదు.

కాదు తను కాదు.

తన జీతం.

తన సంపాదన నచ్చింది.

నెల నెలా తను తెచ్చే అయిదు వందల రూపాయిలు నచ్చాయి మోహన్‌రావ్‌కి. అందుకే తనని చేసుకోవడానికి అతని మనసు సమ్మతించింది.

ఆ అయిదు వందలకోసం తన గత జీవితం మర్చిపోవడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఆ జీతంతో చెల్లెళ్ళ పెళ్ళి చేయొచ్చు. టి. వి. కొనచ్చు. రెఫ్రిజరేటర్ కొనచ్చు. స్థలం కొనచ్చు. ఇల్లు కట్టచ్చు. తను రిటైరయ్యే లోపల ఎన్నో చేయచ్చు.

వాటికోసం తన గతం విస్మరించడానికి సిద్ధపడ్డాడు. తనమీద ఆధారపడ్డ వాళ్ళు ఎవరూ లేరని తెలిసి.

ఈ ఉద్యోగం లేకపోతే తనని "షుగర్‌బేబి" అనగలిగేవాడా! పెళ్ళి చేసుకుంటా ననగలిగేవాడా! తను పుట్టి బేబీనే. తన సంపాదనే తనని "షుగర్‌బేబి"ని చేసింది.

మోహన్‌రావ్ యింతకాలం "తనలో" తీపిని చూస్తున్నాడను కుంది కాని, తన "సంపాదనలో" అనుకోలేదు.

డబ్బు తీసుకుని శరీర సుఖం యిచ్చే వేశ్యకి మోహన్‌రావ్‌కి తేడా ఏమిటి ?

నిజానికి లేదు- కాని చాలా వుంది.

డైవొర్స్‌ని చేసుకొన్నందుకు అతన్ని అభినందిస్తారు. చాలా మందీ- వెనకాల 'సెకండ్ హేండ్‌ని' కట్టుకున్నాడని నవ్వుకున్నా.

డబ్బుకోసం చేసుకున్నాడని తెలిసినా వేశ్యలా మోహన్‌రావ్‌ని నీచంగా చూడరు.

ఆ రాత్రంతా ఆలోచిస్తూనే వుంది. తెల్ల వారుతూండగా ఓ నిర్ణ యానికి వచ్చింది.

మర్నాడు లంచ్ అవర్‌లో హోటల్‌లో అడిగాడు మోహన్‌రావ్.

"షుగర్ బేబి, ఉద్యోగం గురించి ఏం ఆలోచించారు ?"

"మీరు ?"

"నిన్నే చెప్పాగా ?"

"అట్టే ఆడంబరాలు లేకుండా రిజిష్టర్ మేరేజ్ చేసుకుందాం" చెప్పింది కృష్ణప్రియ.

"థాంక్స్.... థాంక్స్ ఏలాట్"

కృష్ణప్రియకి తెలుసు తనకి వివాహం కావాలనుకుంటే సంపాదన ఒక్కటే తగిన క్వాలిఫికేషన్ అని.

అనేకమంది షుగర్ బేబీలలాగా కృష్ణప్రియ కూడా వివాహం లేకుండా వంటరిగా బ్రతకదలచుకోలేదు.

"చిన్న రిక్వెస్ట్." అడిగింది.

"చెప్పు. మిమ్మల్ని ఇకనుంచి నువ్వు అనాలా ? ఓ. కె. షుగర్ బేబీ."

"కాదు."

"మరేమిటి ?"

"ఇంకెప్పుడూ నన్ను పొరబాటున కూడా 'షుగర్ బేబి అని పిల వద్దు' చెప్పింది షుగర్ బేబి.

(ఆంధ్రజ్యోతి దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక - 1980)